

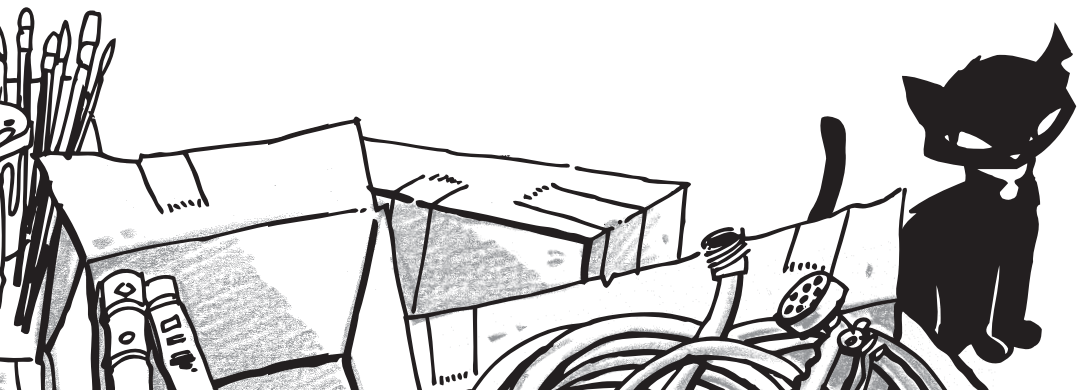
27. května

Jednotek odkládání, 13; nových deníků započato, 1; krabic sbaleno, 0

Začínám nový deník, protože je to způsob, jak odložit balení všech mých věcí do krabic, což po mně Máma znova a znova a znova chce už pět dní. Nejsem zrovna šťastná, že se zase stěhujeme. Městečko Nudotravice se mi docela zamlouvalo. Ano, je sice nudné a otravné, ale já jsem se tu konečně zabydlela. Dodržuju přísný režim nočních toulek městem s kočičáky, šílených jízd na skejtu, spasma-virtuózních kytarových seancí na střeše, divokých bláznivých nástěnných maleb, to vše okořeněno troškou těch neškodných žertíků na účet místní veřejnosti. Už máme skoro léto, noci jsou příjemně teplé, já jsem mladá a mnohem radši bych podnikala nějakou tu nepovolenou činnost venku, než seděla ve svém pokoji a podle příkazů balila krabice.

Později

Jsem zase tady. Přerušilo mě zaklepání na dveře pokoje. Máma. Ujistila jsem ji, že balím. Nebalím. Jdu ven.

Máma - začátek
stěhovací krize!

Později

Postávám v křoví za Zenitovým vetešnictvím a cítím strašlivý budoucí stesk po tomhle místě a jeho skvělých, skvělých kontejnerech, které mi za posledních pár měsíců poskytly tolik pokladů.

Dělá mi potíže přinutit Sabata, aby byl zticha. Je totiž zabouchnutý do Fiony, to je Zenitova kočka, a chce, aby to celý svět věděl. Á, vida, Zenit jde –

Později

Křčím se za něčí garáží. Zenit je zoufalý, že se stěhujeme. Nejen protože jsem jeho nejlepší zákaznice, ale taky proto, že je nešťastně zamilovaný do mojí golemky. Musela jsem mu sdělit, že mu Havrana z našeho nového města nejspíš nezavolá a že by se měl zaměřit na nějakou lidskou ženu.

Nechali jsme Sabata s Fionou chvíli o samotě a já jsem ještě naposledy obešla obchod.

- JÁ: Dík, žes mě nechal nakupovat v noci, kámo.
ZENIT: No jo, v kterou jinou denní dobu bys potřebovala náhradní ovládací mřížku na elektronkový zesilovač, ne?
JÁ: Nebo nový elektrostatický iontový pohon na svůj oblíbený prak?
Z: Nebo fluorescenční obraz Marlene Dietrichové?

Jo, Zenit se ke mně choval slušně. Budu pro něj muset vymyslet nějaký pěkný dárek na rozloučenou.

28. května

Jednotek odkládání, 23; Krabic sbaleno, 7; Koček bez sebe, 4

Balící úsilí začalo, ale pomalu. A kočky mi nepomůžou. Dobře vědí, co to znamená, když vytáhneme lepenkové krabice, a jsou ze stěhování ještě míň nadšené než já. Teď zrovna musím snášet velkou spoustu pasivně agresivního kočičího chování. Například:

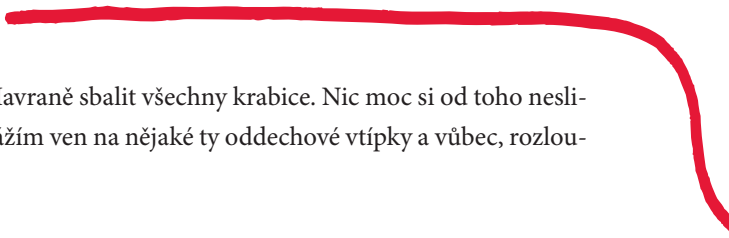
1. Sabat do mě prudce naráží hlavou, takže nemůžu psát deník. Nebo aspoň ne čitelně.
2. Miles rozškubal 17 krabic. Teď abych šla prohrabat kontejnery za supermarketem a našla sedmnáct dalších.

Loučení se Zenitem a Fionou!

3. Všechny krabice, které zůstaly otevřené a prázdné (a nerozškubal je Miles), nechutně znečistil NeeChee.
4. Mystery v sobě objevila až strašidelnou schopnost usnout vždycky přesně na tom, co chci začít balit.
5. Když právě nedělají nic z výše uvedeného, obcházejí všichni čtyři po pokoji a ječí „Dál! Dál! Dál!!“
6. Naprosto není jasné, co nebo kdo má podle nich jít „Dál“.
7. Misky s krmením a s vodou jsou rozlité a rozházené úplně po celé podlaze. A co se stalo s kočičím záchodem, o tom ani nechci mluvit.
8. Máma si myslí, že kočky nekrmím, protože za ní pořád chodí a dožadují se kočičích dobrůtek.
9. Z rolí lepicí pásky zbyly lepkavé útržky. Musím svazovat krabice provázkem, jak se to dělalo za starých dávných časů.
10. Když spím, nemůžu si užívat poklidnou čtyřkočičí deku. Ne, kočky tráví dobu nejlepších nočních můr tím, že mě drápour do obličeje a koušou do hlavy.
11. Drastické zvýšení loužiček kočičího blitíčka.
12. Loužičky kočičího blitíčka obsahují mnohem víc mých vlasů, než by měly.
13. 73 % mých věcí příšerně smrdí.

Později

Mám plné zuby svého pokoje, svých věcí a všech těch prázdných krabic, které se mi tak leda chechtají. Radila jsem se s Kouzelnou osmikoulí a odpověď byla naprosto jasná:

Přikázala jsem Havraně sbalit všechny krabice. Nic moc si od toho neslibuju. Ale přesto vyrazím ven na nějaké ty oddechové vtípky a vůbec, rozloučit se s okolím.

Později

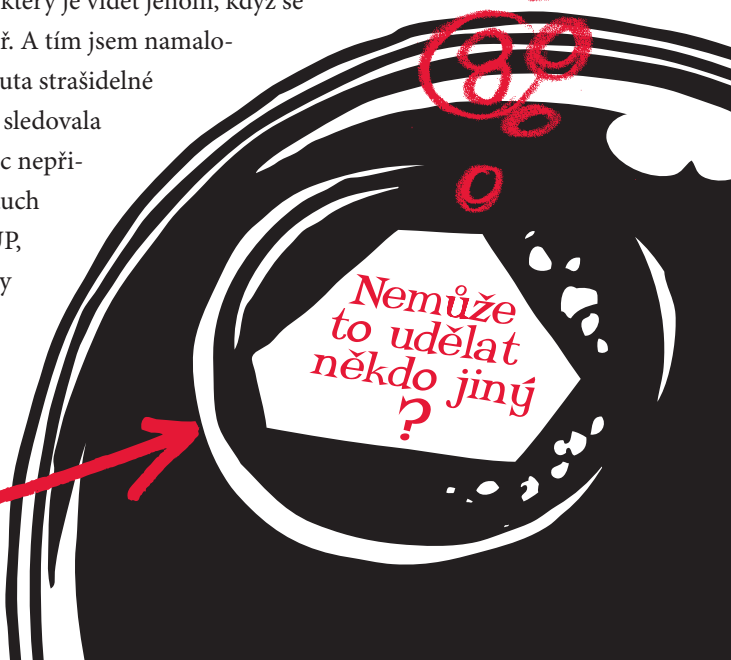
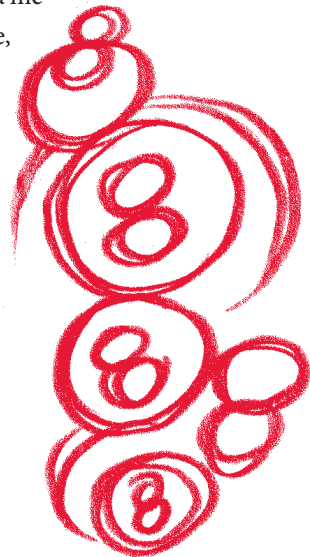
Válíme se s kočičáky na schodech radnice a předstíráme, že proti něčemu protestujeme. Nejspíš bychom poutali spoustu pozornosti, nebýt noc.

Jsem ráda, že lidi v Nudotravicích chodí brzo spát. Jímá mě budoucí stesk po těchhle zdejších zvyklostech. Obávám se, abychom neskončili někde, kde se pyšní „bohatým nočním životem“. BLEEEEEEEEE!!!!

No, tak teď nějaké ty vtípky. Plánuju malou pomstičku Drewovi a Sherry – to jsou ti směšní tupci, co bydlí kousek od nás, jezdí v noci po městě autem absolutně plným kouře a každou chvíli málem přejedou nějakého kočičího chodce. Já jim ukážu, co je to strach!

Později

Zrovna jsem se vzpamatovala z dlouhého záchvatu intenzivního zabřichopopadacího smíchu na účet Drewa a Sherry. Vyšlo to DOKONALE!! Vyrobila jsem speciální neviditelný inkoust, který je vidět jenom, když se k němu dostane kouř. A tím jsem namalovala na okna jejich auta strašidelné obličejy. Pak jsem je sledovala na skejtu, abych o nic nepřišla. Jen začal být vzduch v autě dost hustý, ŠUP, na oknech se objevily děsivé tváře, a pak ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ, Drew a Sherry se podle očekávání vyděsili;

Nemůže
to udělat
někdo jiný
?

a PRÁÁÁSK, narazili do telefonního sloupu. Zavolala jsem to anonymně na policii a zmizela jsem.

Tady se žije skvěle!!!!!!!!!!!!!! Nechci se odstěhovat.

Později - zpátky ve svém katastrofálním pokoji

Když jsem se vrátila, zjistila jsem, že Havrana sbalila všechny prázdné krabice jednu do druhé jako ruské matryšky. Ona fakticky bere všechno tak doslova, že to je k nevydržení. Mám na sebe vztek, že jsem jí nedala jasnější příkazy.

Později

Začala jsem dokumentovat a rozebírat všechny vědecké projekty, které mám právě rozdělané ve svém pokoji. K těm, zajímavějším patří například:

1. Prototyp překladače z angličtiny do kočičiny.
2. Metoda, jak propojit mou Magickou osmikouli s elektronickými terminály po celé zemi, aby každý mohl využít jejich úžasných rad.
3. Částečně hotový slunovod; doufám, že s jeho pomocí mi v mé slunetěsné ložnici vydrží kytky.

